antifa★n.ionias

Απρίλης **2016**

06

σκέψεις για προλεταριακή χρήση από αντιφασιστική σκοπιά

EDITORIAL

Από πού να ξεκινήσει κανείς να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους καταλήξαμε στη δημιουργία αυτού του εντύπου;

Ένας λόγος σίγουρα είναι πως ό,τι έχουμε να πούμε δεν θα το βρούμε σε κανένα θεσμικό και αστικό μηχανισμό αναπαραγωγής ιδεολογίας και ειδήσεων. Καμία τηλεόραση, καμία εφημερίδα, κανένας «πνευματικός σαλτιμπάγκος» και κανένα μέσο μαζικής εξαπάτησης δεν θα αναδείξει ποτέ τίποτα διαφορετικό από τις κυρίαρχες αφηγήσεις, τις αφηγήσεις των αφεντικών μας.

Ένας άλλος λόγος οπωσδήποτε είναι η ανάγκη να εκφράσουμε τα αυτονόητα σε μια εποχή προμελετημένης διανοητικής φτώχειας και ανυπαρξίας εκείνων των τρόπων αντίληψης της πραγματικότητας που θα μας εμπόδιζαν να «πέφτουμε-από-τα-σύννεφα-κάθε-εβδομάδα». Ότι δηλαδή, φασισμός δεν είναι ούτε αυτό που μάθαμε στο σχολείο, ούτε αυτό που μας είπε ο τάδε ακαδημαϊκός ή ο δείνα πρεφαδόρος του καφενείου. Δεν είναι αυτό που γράφουν τα περισσότερα βιβλία ιστορίας ούτε αυτό που μας λένε «φωστήρες» των δημοσιογραφικών πάνελ και των social media. Είναι κάτι πιο μεγάλο, πιο σκοτεινό, πιο τερατώδες, η σβάστικα είναι μόνο ένα μέρος του και είναι επιτηδευμένα αποκρυμμένο.

Ακόμα ένας λόγος είναι τα συναισθήματα απύθμενης σιχαμάρας που αισθανόμαστε κάθε φορά που ακούμε για συσπείρωση του εθνικού κορμού, για εθνική συμφιλίωση και συστράτευση εργατών και αφεντικών κάτω από σημαίες έθνους-κράτους. Συναισθήματα που επεκτείνονται από τους ασπόνδυλους χαμένους κρίκους της εξέλιξης του ανθρώπινου είδους με στοχάδια στο κούτελο μέχρι κάθε αριστερο-ορθοδοξο-πατριώτη και επίδοξο διαχειριστή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Κυρίως όμως, ο λόγος που δημιουργήσαμε αυτό το έντυπο είναι η αναπόδραστη αναγκαιότητα να ζούμε και να αγωνιζόμαστε όπως αρμόζει σε κάθε κομμάτι της τάξης μας και η ανάπτυξη εργαλείων κατάλληλων για αυτή τη δουλειά. Ενάντια στα σχέδια που έχουν τα αφεντικά (μικρά και μεγάλα, αριστερά και δεξιά) και το κράτος τους για μας. Ενάντια στη βίαιη υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης και της ίδιας μας της ζωής μέχρι και το όριο της εξόντωσης, καθώς και στην μπατσοστρατιωτική διαχείριση αυτής. Διεκδικώντας κάθε μέρα τους χώρους και τους χρόνους μας μέσα στη μητρόπολη και το κοινωνικό εργοστάσιο. Για να δηλώσουμε παρόντες στους εχθρούς μας και να ανακαλύψουμε τους φίλους μας. Για να αγωνιστούμε με το μόνο τρόπο που ξέρουμε και αξίζει τον κόπο. Αυτοοργανωμένα, στη βάση της ταξικής μας θέσης, των κοινών αναγκών και επιθυμιών μας, μακριά από λογικές ανάθεσης, αρχηγών και κρατικών θεσμών.

μια έκδοση του antifa neas ionias
για ηλεκτρονική επικοινωνία antifan.ionias@espiv.net

9 σφαίρες = Αίσθημα ασφάλειας

Η βία, η εξέγερση και οι μπάτσοι…

Τον Δεκέμβρη του 2008, η ΕΛ.ΑΣ. έζησε στο πετσί της τι σημαίνει κοινωνική αναταραχή. Τι σημαίνει να διαταράσσεται η κοινωνική συνοχή μιας ολόκληρης χώρας και επίσης πως είναι να δέχεσαι την βία που ο ίδιος ασκείς εδώ και πολλά χρόνια. Εκείνη τη χρονιά το κράτος και οι αστυνομικοί του μηχανισμοί έπαψαν να κατέχουν το μονοπώλιο της βίας, και με αφορμή την εξέγερση του Δεκέμβρη, κατάλαβαν ότι οι μέχρι τότε στρατηγικές όσον αφορά την κοινωνική νομιμοποίηση της αστυνομίας έπρεπε να αναδιοργανωθούν και να προσαρμοστούν στους καιρούς που ερχόντουσαν. Το ελληνικό κράτος ήξερε ότι θα έρθουν δύσκολα χρόνια μέσα στα οποία θα έπρεπε να πάρει αποφάσεις οι οποίες θα διατάρασσαν την κοινωνική ομαλότητα αλλά και τις αμοιβαίες σχέσεις "δούνε και λαβείν" που είχε χτίσει τόσα χρόνια με διάφορες κοινωνικές ομάδες στο εσωτερικό της χώρας. Η αστυνομία λοιπόν έμελλε να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε αυτήν ακριβώς τη μετάβαση.

Και να, λοιπόν, οι εξαγγελίες για περισσότερους μπάτσους στους δρόμους. Και να που ξεπετάγονται ολοένα και περισσότερες καινούργιες μονάδες της ΕΛ.ΑΣ. με στόχο, από την μια την διατήρηση της κοινωνικής σταθερότητας και από την άλλη την αποκατάσταση της σχέσης του πολίτη με το κράτος και τους μπατσοστρατιωτικούς του μηχανισμούς. Να και η ανακοίνωση της ομάδας ΔΕΛΤΑ[1] που την αποτελούν κάτι "ψημένα" φασιστοπαλικάρια που θα ξαμοληθούν στους δρόμους για την "πάταξη της εγκληματικότητας". Οι μπάτσοι προετοιμαζόντουσαν, τεχνικά και στρατιωτικά για την περαιτέρω κατάληψη της πόλης αλλά και την ολοκληρωτική διαχείριση του δημόσιου χώρου με τους δικούς τους όρους.

Μια δολοφονία για την οποία δεν νοιάστηκε κανείς…

Τον Γενάρη του 2010 ο τότε υπουργός Δημόσιας Τάξης Μ.Χρυσοχοΐδης ανακοίνωσε ότι θα “ρίξει” στους δρόμους της Αθήνας 2.000 επιπλέον αστυνομικούς με στόχο, ώ! τι σύμπτωση, "την πάταξη της εγκληματικότητας". Τα πρώτα δείγματα της δράσης αυτού του σιχαμένου συνόλου που ξαμολήθηκε στους δρόμους τα είδαμε ένα μήνα αργότερα. Στις 16 Φεβρουαρίου του 2010, 26 λυσσασμένοι μπάτσοι ψάχνοντας κάποιους ληστές, που την προηγούμενη ημέρα είχαν αρπάξει όπλα από νεαρούς μπάτσους στο

Φρυγανιές “Ελιτ” και σφαίρες. Στιγμιότυπο από την σκηνή δολοφονίας του Νικόλα Τόντι, Βύρωνας, 16/02/2010

Μαρούσι, κατάφεραν να τους εντοπίσουν στην γειτονιά του βύρωνα. Μέσα σε λίγες ώρες οι γειτονιά είχε μετατραπεί σε πεδίο μάχης και οι μπάτσοι πρόλαβαν να ρίξουν περίπου 300 σφαίρες προς πάσα κατεύθυνση. 9 από αυτές τις σφαίρες βρήκαν στόχο. Βρήκαν στόχο στην πλάτη ενός κάτοικου της γειτονιάς που είχε σταματήσει με το αυτοκίνητό και τα σύνεργα της δουλειάς του στο σημείο της συμπλοκής λίγη ώρα νωρίτερα.

Ο κάτοικος λεγόταν Νικολά Τόντι. Ήταν ένας αλβανός εργάτης ο οποίος έχασε τη ζωή του από σφαίρες μπάτσων. Σε αντίθεση με τις επόμενες ημέρες από τη δολοφονία του αλέξανδρου γρηγορόπουλου, οι κοινωνικές αντιδράσεις που εξελίχθηκαν δεν ήταν ούτε εξεγερσιακές, ούτε μαζικές ούτε τίποτα. Πέρα από μια διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε τις επόμενες ημέρες και είχε ως απολογισμό πολύ ξύλο και αρκετές συλλήψεις, το γεγονός αποσιωπήθηκε με ταχείς ρυθμούς. Ο υπουργός τις επόμενες ημέρες χαιρέτησε τα παλικάρια της ΕΛ.ΑΣ για την καταπολέμηση των "κακοποιών" και το μόνο που ανέφερε για τον Τόντι ήταν ότι "λυπούμαστε για το γεγονός ότι χάθηκε ένας συμπολίτης μας[...]"Πιστεύω ότι λάθη γίνονται καθημερινά [...] Δεν μπορεί να είναι τέλεια η Αστυνομία[...]"[2]. "Παράπλευρη απώλεια" λοιπόν χαρακτηρίστηκε "ο άτυχος συμπολίτης μας" και αποτέλεσε άλλο ένα παράδειγμα στυγνής δολοφονίας ανάμεσα στις χιλιάδες που έχει πραγματοποιήσει και συνεχίζει να πραγματοποιεί το ελληνικό κράτος τα τελευταία 25 χρόνια απέναντι σε μετανάστες-τριες.

Έξι και βάλε χρόνια μετά...

Από εκείνη την ημέρα έχουν περάσει 6 και βάλε χρόνια. Οι μπάτσοι έχουν πολλαπλασιαστεί και είμαστε αναγκασμένοι να τους βλέπουμε σε κάθε σημείο της πόλης. ΖΗΤΑ, Ομίκρον, ΔΙ.ΑΣ., αστυνομικοί της γειτονιάς και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό. Περνάνε

κάτω από τα σπίτια μας κάθε 20 λεπτά. Αράζουν στους φούρνους της γειτονιάς για να επιτηρούν και να μιλούν με διαφόρους ρουφιάνους. Μας σταματάνε κάθε λίγο και λιγάκι για "εξακρίβωση στοιχείων". Σκάνε από το πουθενά στις πλατείες που αράζουμε για να μας πρήξουν για πολλοστή φορά. Από το 2009 και μετά διαμορφώνεται ένα καινούργιο πλαίσιο στρατηγικής της αστυνομίας. Η συνεχής, διαρκής και περισσότερη, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, αστυνόμευση των δημόσιων χώρων έχει ως στόχο τον πλήρη έλεγχο της δημόσιας ζωής αλλά και την επιβολή των όρων με τους οποίους το ίδιο το κράτος θέλει να συμπεριφερόμαστε, να αράζουμε, να εργαζόμαστε, να ζούμε. Από το 2009 και μετά οι μπάτσοι διαφημίζουν και προβάλλουν τον εαυτό τους ως το μοναδικό εγγυητή ασφαλείας. Οι μπάτσοι δηλώνουν ένα μεγάλο "παρών", ώστε από τη μία να βρουν τους "φίλους" τους και από την άλλη να μην αφήνουν σε χλωρό κλαδί τους "εχθρούς" τους.

Σημειώσεις:

[1]"Τα βίαια έργα και οι ημέρες της ομάδας ΔΕΛΤΑ". Vice, 10/2/15

[2] Λόγος του Μ.Χρυσοχοΐδη στη Βουλή των Ελλήνων 19/2/10. Πρακτικά βουλής. Εκτενέστερα αποσπάσματα βρίσκονται στο antifascripta.net>βιβλιοθήκη>τεκμηρίωση

A.C.A.B σημαίνει επίθεση!!!

Οι μπάτσοι, όμως, πρέπει να καταλάβουν ότι δεν παίζουν μπάλα σε άδειο γήπεδο. Διάφορα κομμάτια της σύγχρονης εργατικής τάξης τους το απέδειξαν το Δεκέμβρη του 2008 και συνεχίζουν να τους το αποδεικνύουν μέρα με τη μέρα. Από τα συνθήματα στους τοίχους και τα graffiti. Από το ολοένα και περισσότερο ατόφιο μίσος ταξικό που μας διακατέχει και τις καθημερινές αρνήσεις που υλοποιούμε μέσα στη πόλη. Από τους τρόπους συλλογικής οργάνωσης που εμείς οι ίδιοι επιλέγουμε, μέχρι και τους τρόπους με τους οποίους αντεπιτιθέμαστε απέναντι στους μπάτσους και τους φίλους τους, ένα πράγμα αποδεικνύεται. Η μάχη για το δημόσιο χώρο δεν έχει χαθεί και είναι στο χέρι μας να μην αφήσουμε ούτε σπιθαμή γης παραπάνω στους διαφόρους μπατσοστρατιωτικούς μηχανισμούς που προσπαθούν να μας επιβληθούν.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ Ή ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ;

Και να που, ξαφνικά, γέμισε η χώρα ανθρωπιστές που ξεχειλίζουν από φιλάνθρωπα αισθήματα για τους μετανάστες.

Εφοπλιστές πρόεδροι ποδοσφαιρικών ομάδων όπως ο μαφιόζος Μαρινάκης μοιράζουν φαγητό και νερό σε εξαθλιωμένους, συσκοτίζοντας τις βρώμικες δουλειές της πρέζας και της νύχτας, τις μπίζνες στο λιμάνι του Πειραιά και τα αφορολόγητα κέρδη της ναυτιλίας.

Εταιρείες του χρυσοφόρου κλάδου των τροφίμων σαν την Chipita μοιράζουν κρουασάν Molto, ελαφρώς ποιοτικότερα των σκουπιδιών σε παιδιά μεταναστών εργατών, διαφημίζοντας έτσι τα βιομηχανικά τους απορρίμματα.

Σούπερ μάρκετς όπως ο Α.Β.ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ μοιράζουν ληγμένα προϊόντα για να ξεστοκάρουν τα περισσευούμενα αποθέματα.

Δήμαρχοι ειδικευμένοι στην διαχείριση της φθηνής εργασίας σαν τον Μπουτάρη, ενδιαφέρονται να βρουν τις δεξιότητες των εγκλωβισμένων για να ρίξουν το μισθολογικό κόστος των δημοτικών υπηρεσιών κάτω και από αυτό των συμβασιούχων στα 5μηνα.

Μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) όπως η ACTION AID κόπτονται για την τύχη των ναυαγισμένων στην Λέσβο, καλώντας τους κατοίκους να κάνουν δωρεές και να βοηθήσουν τσάμπα, την ώρα που η ίδια εισπράττει κοινοτικά κονδύλια για να είναι αφεντικό κακοπληρωμένων εργαζομένων και απλήρωτων εθελοντών.

Μικρά ντόπια αφεντικά και μαγαζάτορες ευαισθητοποιούνται έντονα στον τομέα της φιλοξενίας που θα τους αποφέρει λίγα χιλιάρικα από την τροφοδοσία των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Επιστήμονες με συλλογή πτυχίων και διατριβών ετοιμάζονται πυρετωδώς για την παροχή υπηρεσιών γύρω από τον εγκλεισμό και την φυλάκιση των μεταναστών.

Μέσα μαζικής ενημέρωσης (ΜΜΕ) και τηλεθεατές εξοικειώνουν και εξοικειώνονται με τον θάνατο και τον πόλεμο, προβάλλοντας και παρακολουθώντας, αντίστοιχα, εικόνες νεκρών παιδιών στις οθόνες.

Ακαδημαϊκοί και αναλυτές χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για το άλυτο πρόβλημα της μετανάστευσης, κάνοντας γαργάρα τα 25 χρόνια «ζεστής φιλοξενίας» μεταναστών γεμάτα σφαίρες, απελάσεις, βασανισμούς και απλήρωτα μεροκάματα.

Βουλευτές και πολιτικά κόμματα «ανησυχούν» για την εικόνα των καταυλισμών μέσα στις λάσπες, το κρύο και την πείνα, αποσιωπώντας τους νόμους που ψήφισαν για την παρανομοποίηση των μεταναστών εργατών και την στέρηση της ιθαγένειας σε όσους γεννήθηκαν εδώ.

Γαλονάδες μπάτσοι και λιμενικοί λανσάρονται ως σωτήρες, σφυρίζοντας αδιάφορα για το ξύλο στα κρατητήρια και τις βάρκες που βούλιαξαν οι ίδιοι.

Η κυβέρνηση της «πρώτη φορά αριστερά» μας καλεί να δώσουμε την κουβέρτα ή και ένα μέρος από τον μισθό των 400 €, διαχωρίζοντας τους μετανάστες σε πρόσφυγες και «παράτυπους».

Το ελληνικό κράτος διεκδικεί το νόμπελ χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να κατασκευάζει στρατόπεδα συγκέντρωσης, το νόμπελ επιστροφής στην οικονομική ανάπτυξη με περισσότερη υποτιμημένη εργασία και μπόλικο εθελοντισμό, το νόμπελ γεωπολιτικών παιχνιδιών με άρωμα πολέμου στην Συρία και αλλού.

Όλη αυτή η φιλανθρωπία από τα κοράκια του ανθρωπισμού είναι σπλάχνο από τα σπλάχνα του νέου φασισμού. Είναι η μία όψη του ίδιου εθνικού «νομίσματος», με την άλλη όψη να περιλαμβάνει όλων των ειδών φασίστες που εξαπολύουν πογκρόμ και κρεμάνε γουρουνοκεφαλές έξω από τα hot spots, ρατσιστικές επιτροπές κατοίκων και ιδιοκτήτες που μάχονται για τιμές των ακινήτων τους, εθνίκια που αυνανίζονται με την ανέγερση φραχτών στα σύνορα. Και οι δύο όψεις δουλεύουν για την υποτίμηση των εργατικής μας δύναμης.

Μοναδικό αντίδοτο στην φιλανθρωπία του σύγχρονου φασισμού μπορεί να είναι η ταξική αλληλεγγύη, η κοινότητα αγώνα ντόπιων και μετεναστών εργατών πάνω στα κοινά υλικά τους συμφέροντα, πάνω στην κοινή τους μοίρα και ενάντια στο κράτος και τους φασίστες του, ενάντια στα αφεντικά ντόπια και ξένα, μικρά και μεγάλα.

φωτό: πορεία μεταναστών από το Σχιστό στη πλατεία Βικτωρίας

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

(νόμπελ ελληνικής σκατοψυχίας edition)

Ακολουθούν ορισμένα επίκαιρα διαφωτιστικά παραδείγματα που κατά τη γνώμη μας ενισχύουν την υποψηφιότητα της φιλόξενης χώρας μας για βραβείο νόμπελ:

Πιο μπροστά από όλους στην επίδειξη ανθρωπισμού ο ιδιωτικός τομέας. Συγκεκριμένα η εταιρεία Chipita (το παράδειγμα της οποίας αναμένεται να ακολουθήσουν και άλλες εταιρείες) μοίρασε 1000000 κρουασάν στους καταυλισμούς μεταναστών, βάζοντας τους εργαζομένους της να τα μοιράσουν ''εθελοντικά'', δηλαδή δουλεύοντας τζάμπα. Αυτό θα πει ανθρωπισμός! Τζάμπα διαφήμιση και δημόσιες σχέσεις για την εταιρία σε συνδυασμό με υποχρεωτική απλήρωτη εργασία για τους εργαζόμενους. Πάντα πρώτες σε ευαισθησία οι επιχειρήσεις.

Τα αφεντικά που ασχολούνται με την ακτοπλοΐα έβγαλαν και αυτά πολλά φράγκα από τους μετανάστες. Συγκεκριμένα οι ναυτιλιακές εταιρίες που ενεπλάκησαν στη μεταφορά μεταναστών από τα νησιά, είτε με ναυλωμένα πλοία είτε με κανονικά δρομολόγια, είχαν επιπλέον έσοδα 30 εκατομμύρια ευρώ. Κατά τα άλλα κλαίγονται για τάχα ζημιά στον τουρισμό.

Ανοίγουν οι δουλειές και για τους ανέργους. Αλλά τι δουλειές! Δουλειές στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών ή hot spots όπως τα αποκαλεί χαριτωμένα η κυβέρνηση. Το κράτος ,λοιπόν, ανακοίνωσε πρόγραμμα 8 μηνης απασχόλησης 5000 ανέργων, διάφορων ειδικοτήτων, σε hot spots σε όλη τη χώρα. Είδατε μυαλό τα αφεντικά μας ; Εκτός από την αναβαθμισμένη στρατιωτική διαχείριση των μεταναστών εργατών, τα αφεντικά θα εμπλέξουν σε αυτή τη διαδικασία και ένα κομμάτι της ντόπιας εργατικής τάξης. Εμείς, γνωρίζοντας τον κανιβαλισμό της ελληνικής κοινωνίας, είμαστε σίγουροι πως πολλοί θα είναι πρόθυμοι να δουλέψουν δίπλα στους μπάτσους και το στρατό και οι αιτήσεις θα ξεπεράσουν σίγουρα τις 5000.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Χαμένοι από την υπόθεση δεν θα είναι ούτε οι ιδιοκτήτες ακινήτων. Η Ε.Ε. ξεκίνησε πρόγραμμα επιδότησης ενοικίων σε ιδιοκτήτες διαμερισμάτων προκειμένου να στεγάζουν οικογένειες μεταναστών. Συγκεκριμένα προβλέπεται επιδότηση ως 800 ευρώ το μήνα για όσους φιλοξενήσουν μετανάστες στα σπίτια τους. Οι ιδιοκτήτες θα μπορούν έτσι να πουλούν μούρη και να το παίζουν ανθρωπιστές για να ζηλέψουν οι αριστεροί φίλοι τους και ταυτόχρονα θα παίρνουν και φράγκα για τα ξενοίκιαστα σπίτια τους. Win –win κατάσταση δηλαδή.

Απ΄τον χορό δεν θα μπορούσε να λείπει και η ντόπια μαφία. Ο μαφιόζος, έμπορος ναρκωτικών και φιλοχρυσαυγίτης πρόεδρος της Π.Α.Ε ολυμπιακός Μαρινάκης προσφέρει δωρεάν γεύματα στους μετανάστες που είναι συγκεντρωμένοι στο λιμάνι του Πειραιά. Ξεπλένει έτσι λεφτά και το κυριότερο ξεπλένει την εικόνα του και φτιάχνει το προφίλ του. Όλα γίνονται για καλό σκοπό είπαμε..

Άλλη μια σεβαστή κατηγορία επαγγελματιών έβγαλε κι αυτή φράγκα από τους μετανάστες . Συγκεκριμένα, οδηγοί και ιδιοκτήτες ταξί αλλά και λεωφορείων προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν μετανάστες λέγοντας τους πως τα σύνορα έχουν ανοίξει και οργανώνοντας -με το αζημίωτο (έναντι ακόμα και 500 ευρώ το άτομο) - δρομολόγια στα σύνορα. Ο ανθρωπισμός και το ελληνικό επιχειρηματικό δαιμόνιο παντρεύονται μοναδικά σε ένα συνδυασμό που πάει κατευθείαν ταμείο για νόμπελ.

Βλέπουμε λοιπόν ότι όλοι οι μηχανισμοί του κράτους παρουσιάζουν αξιοσημείωτη ετοιμότητα να διαχειριστούν την κατάσταση με τον πιο ωφέλιμο τρόπο για τα αφεντικά. Από τη μία, το κράτος και τα αφεντικά προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση για να αποκομίσουν κέρδος (τόσο από την Ε.Ε. όσο και από τη διαχείριση των ίδιων των μεταναστών) και να προωθήσουν τα εθνικά συμφέροντα στο εξωτερικό. Από την άλλη, στο εσωτερικό ολόκληρη η ελληνική κοινωνία είναι προετοιμασμένη (και εξοικειωμένη από καιρό με την εκμετάλλευση των μεταναστών εργατών) να μετατραπεί σε μια χώρα-στρατόπεδο συγκέντρωσης. Οι καιροί που ζούμε είναι χωρίς αμφιβολία καιροί φασισμού.

antifa chat

Αυτό το chat είναι προφανώς ψεύτικο... Είναι μια ακόμη προσπάθεια των αντιφάδων να περάσουν τις αντιφασιστικές τους απόψεις. Σας το λέμε να το ξέρετε. Ελπίζουμε να το απολαύσετε.

Όταν το Κράτος σε Τρολάρει. Μη γίνεσαι Νουμπάς

Ελληνικό κράτος status update: Βασανίζομαι.

Born to be mild: Πω πω χάος... Η χώρα μας δεν φαίνεται καθόλου έτοιμη να υποδεχτεί όλους αυτούς τους πρόσφυγες. Έχει όλη τη θέληση να βοηθήσει αλλά λείπει η οργάνωση. Καλά λένε πως δεν υπάρχει κράτος!

Don’t feed the troll: Βασικά το χάος υπάρχει μόνο στο κεφάλι σου.

Born to be mild: Μα τι λέμε τώρα όλοι οι άλλοι έχουν κλείσει τα σύνορά τους! Σηκώσαν φράχτες και εγκλώβισαν τους πρόσφυγες στην Ελλάδα. Έτσι, θες από ανοργανωσιά θες επειδή είμαστε πιο πολιτισμένοι και φιλόπονοι έχουμε γίνει αποθήκη ψυχών.

Don’t feed the troll: Ο πρώτος φράχτης που σηκώθηκε ήταν από Ελλάδα μεριά πριν τέσσερα χρόνια στον Έβρο. Όσοι θέλανε να περάσουν στην Ελλάδα οδηγήθηκαν πια μέσα από τη θάλασσα στα νησιά. Καινούργιες οι φουρτούνες, καινούργιες και οι ταρίφες από τους λιμενόμπατσους. Οι εικόνες του καλοκαιριού με τα νησιά να καταρρέουν ήταν το σκηνοθετημένο κομμάτι της διπλωματίας του ελληνικού κράτους. Άλλωστε, μόλις μπήκαν τα πρώτα λεφτά από την Ευρωπαική Ένωση βρέθηκαν καράβια και οργανώθηκε το πέρασμα των μεταναστών προς τα βόρεια σύνορα με την Μακεδονία.

Born to be mild: Εντάξει, πάντως, η κατάσταση μοιάζει να έχει ξεφύγει.

Don’t feed the troll: Εκεί είναι το θέμα. Την ίδια ώρα που το κράτος υποτίθεται ότι καταρρέει μπροστά στο πρόβλημα, οι διάφοροι υπάλληλοι γνωρίζουν και κατευθύνουν επακριβώς μερίδες φαγητού, εμβόλια, μπάτσους και βέβαια κάμερες. Οι μηχανισμοί αυτοί έχουν δουλευτεί πάνω από εικοσιπέντε χρόνια στις πλάτες των μεταναστών εργατών. Εικοσιπέντε χρόνια αγνού ελληνικού ρατσισμού και εκμετάλλευσης, με επιχειρήσεις σκούπα και στρατόπεδα συγκέντρωσης και όλοι μένουν ξαφνικά με ανοιχτό το στόμα.

Born to be mild: Ρε συ οι πρόσφυγες δεν είναι το ίδιο με τους μετανάστες. Εδώ παίζει ανθρωπιστική κρίση.

Don’t feed the troll: Κομμάτι αυτών των μηχανισμών είναι και ο διαχωρισμός ανάμεσα σε μετανάστες και πρόσφυγες που μέχρι τώρα έχει δουλέψει πολύ καλά για τους κρατικούς σκοπούς. Να δεις που, μόλις τσεπώσουνε τα φράγκα από την Ευρώπη θα λένε πως αμολάνε τους μπάτσους για να προστατέψουν τους μεν από τους δε. Κλείνοντάς τους σε διαφορετικά στρατόπεδα φυσικά.

Born to be mild: Θες να μου πεις πως στην Ειδομένη η κατάσταση είναι ελεγχόμενη;

Don’t feed the troll: Η Ειδομένη δεν είναι κάτι καινούργιο. Παλιότερα τα περάσματα για να φύγεις από την Ελλάδα ήταν η Πάτρα και Ηγουμενίτσα. Η αστυνομική διαχείριση περιελάμβανε τότε γκρέμισμα των καταυλισμών, εμπρησμούς από αγανακτισμένους κατοίκους και άρθρα στις εφημερίδες για την ανεξέλεγκτη κατάσταση και την

κρατική ανεπάρκεια. Από εκεί και πέρα, η αυθόρμητη φαντασία του κάθε ντόπιου κρετίνου έβγαζε και ιστορίες με μετανάστες που βιάζουν και κλέβουν. Η εικόνα της Ειδομένης προσπαθεί να μοιάσει συγκλονιστική μήπως και ξεχάσουμε ότι είναι επανάληψη με τα όλα της.

Born to be mild: Εντάξει, αλλά δεν υπάρχει μόνο αυτή η πλευρά. Υπάρχουν και οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις που υποκαθιστούν το κράτος και δουλεύοντας εθελοντικά προσπαθούν να βοηθήσουν.

Don’t feed the troll: Όλες αυτές οι οργανώσεις με επαγγελματίες εθελοντές δουλεύουν σε αγαστή συνεργασία με τον κρατικό μηχανισμό από όπου και πληρώνονται. Δες που τελικά οι Γιατροί του Κόσμου απέκτησαν αρκετή εργασιακή εμπειρία που βγάλανε και υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής!

Born to be mild: Πολύ μπέρδεμα!

Don’t feed the troll: Κοίτα, είναι όλο και πιο δύσκολο να ξεχωρίσεις τη στολή του εθελοντή από αυτή του μπάτσου ή του στρατιώτη. Εδώ έχουνε μπλέξει τα μπούτια τους ποιός θα μοιράζει το φαγητό ποιός τις γκλομπιές και ποιός θα μαζεύει τα γκαφρά. Οι μετανάστες πάντως τους την πέσανε τις προάλλες στην Ειδομένη χωρίς να κάνουνε τέτοιους διαχωρισμούς.

Born to be mild: Δηλαδή τελικά τα σύνορα είναι ανοιχτά ή κλειστά;

Don’t feed the troll: Τίποτα από τα δύο. Τα σύνορα είναι απλά το όριο της ικανότητας του κράτους να καθορίζει την περιοχή που οι μπάτσοι του έχουν καταρχήν την άδεια να βαράνε. Ανοιγοκλείνουν περάσματα, μετράνε κεφάλια, βάζουν ταρίφες, ψειρίζουν και τελικά πνίγουν κόσμο. Για αυτό τα σύνορα δεν είναι οι εικόνες με τις βάρκες και τους φράχτες. Τα περνάνε καθημερινά οι μετανάστες εργάτες και εργάτριες που περπατάνε χωρίς χαρτιά στο κέντρο της Αθήνας με φόντο τις ομάδες Δίας.

Χάρτης των προσφυγικών ροών από φιλοκυβερνητικό σάιτ. Εμάς το κράτος δεν μας φαίνεται καθόλου ανοργάνωτο.

'Πανελλαδικός χάρτης σημείων συλλογής ειδών για τους πρόσφυγες'. Η αριστερή μας κυβέρνηση έχει πετύχει να κινητοποιήσει μαζικά τους πολίτες για τα κρατικά σχέδια. Έχει και live blog με συνεχή updates. Εμάς μας φαίνεται πολύ πετυχημένη.

street stories

Αντιλαμβανόμαστε την συναυλία αυτή ενταγμένη στην συνεχιζόμενη μάχη για τον δημόσιο χώρο που διεξάγεται στους δρόμους και τις γειτονιές της Αθήνας. Γιατί οι αυτόνομα διοργανωμένες συναυλίες, οι οποίες καταλαμβάνουν χώρους και χρόνους της μητρόπολης, είναι μία μικρή απάντηση απέναντι σε όλους αυτούς που θέλουν να μας περιορίσουν, να μας ελέγξουν, να μας βουλώσουν το στόμα, να μας καταστείλουν. Είναι μία «εστία ανομίας», μία δικιά μας γιορτή, μία στιγμή συλλογικής ανατίμησης μας.

Είναι τελικά μία ένδειξη εχθρότητας προς τους μπάτσους, τους ρουφιάνους, τους ναζήδες.

Φασίστες στις τρύπες σας!

Ένα μικρό απόσπασμα από το κείμενο που γράφτηκε για την συναυλία από τους autonome antifa

antifa neas ionias

Για επικοινωνία: antifan.ionias@espiv.net
https://antifaneasiwnias.wordpress.com/